

בקודמייה קאמר כל דיווקניין דילחון. וכהא אמר מאינון דמות דילחון דאיינון מראות דילחון.

בגיהלי אש, מאן גחליל אש. אלין שרפם. מראים, איינון אופנים, דילחון אתלבשן, לאחזהה דיווקניין, וחייזו דילחון.

ונציצנו דילחון, באינון דאיিירון לפידים. ומאן איינון חשמלים פפהין, דנפקי מההוא חשמל תפאה. רזא דא, כרزا עילאה לעילא, בההוא חשמל פנימאה, בגין דכלא גוונא חדא, מפטא ועילא. עד הכא רזא דחסמל, בגין דלא אה חזון, אלא בחייב. חייזו לגו מן חייזו דא לגו מן דא. כמא דכתיב, (שה"ש חט) מפראה מתני ולםעה וምראה מתני ולמטה.

הייא מתהלך בין חמויות, דאתיהיבת בין טריין סטרין, ואתמקחת פפן בגלוופא ודיווקנה. דכתיב שימני בחותם על לבך וגור. ומגו דהאי אבן טבא מרגליתא, אזלא בין טריין סטרין, אית לה נהירו לאנברה, ולסלקה נהורא. על כל שאר אבנין מנצץ.

ונזגה לאש, הא נזגה איהו מפטרא דימנא, ואסתפליל בשמאלא, ישמאלא בימנא, ואשא מלחתא מנצץ. מההוא נזגה נהיר ההוא אבנא, ואתיהיב בה חייזו, לאסתפלא בשופרה.

והאי נזגה איהו נציצי דנציצן באשא, ונHIR סומק א דיליה. ומגו דא, בשעתא דעל ונקיב גו ההוא אבנא, איהי שפירא בחייב.

בתריין גוונין, אתחזיא האי אבנא ואצטבע, בגין דאייהו גוון חשוף בקודמייה, כיון דאתפקנת לקבלה נהורא, אתעדר נהירו מפטרא דימנא, ואתנהירת בחירו. כיון דאנhairת בחורו באבנא בדולחא, עד בען לית לה חייזו בשפירו לאסתפלא, עד דאתא סטרא דשמאלא דההוא נזגה, דסומק, וועל בגיהה ההוא סומק בא נזגה, כדיין איהי שפירא בחיזו, שפירא בריווא, לאסתפלא.

אידי אבנא יקירה בשלומו בגיןין. באתיה שפירא בחייב, חויר וסומק. וקידין אתוון מנצוץ בגיהה, ונפיק בגין ההוא נציצי ברק מברקמת, נהיר לפום שעטה, חויר וסומק, סומק וחויר.

רזא קדיישא, לאצטבע שאר אבנין מההוא אבנא טבא דאקרי ברקמת. בגין דאצטבע מההוא נהירו דברק, אייקרי על שםיה ברקמת. בגין דהאי אבנא טבא, מרגליתא עילאה, אצטבע בתרישר גוונין, מנחרין גו איינון טריין. ומגו נציצו דנציצין ואפיק, אצטבען טרייסר אבנין דיליה, ואינון טריין סדרין. וכפום דאצטבעו (דף מו ע"ב) מינה, הכא אקרון על ההוא שמא ממש.